

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Regulas (ES) 2022/1904 (2022. gada 6. oktobris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, 1. panta 12) punktu un Padomes Regulas (ES) 2022/2474 (2022. gada 16. decembris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, 1. panta 13) punktu, ciktāl ar tiem attiecīgi tiek aizstāts un grozīts Padomes Regulas (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, 5.n panta 2. punkts un 4.–12. punkts un tad šī paša panta 2. punkts un 4.–11. punkts saistībā ar juridisko konsultāciju pakalpojumiem;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību, kā arī uz piekļuvi tiesai, kas attiecīgi paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 47. pantā, pārkāpumu, jo aizlieguma sniegt juridiskās konsultācijas vispārīgais regulējums esot ikvienas privātpersonas tiesību vērsties pie sava advokāta, lai saņemtu juridisko konsultāciju, aizskārums, kā arī profesionālā noslēpuma principa un advokāta neatkarības principa aizskārums.
2. Otrais pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu, jo aizlieguma sniegt juridiskās konsultācijas vispārīgā regulējuma ieviešana neesot piemērota, lai sasniegtu Savienības leģitīmos mērķis saistībā ar Krievijas un Ukrainas konfliktu, un pārsniedzot to, kas ir strikti nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
3. Trešais pamats attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu, jo aizlieguma sniegt juridiskās konsultācijas vispārīgais regulējums neesot nedz skaidrs, nedz arī precīzs un neļaujot gūt nekādu pārredzamību saistībā ar tā piemērošanu.

Prasība, kas celta 2022. gada 28. decembrī – *Ordre des avocats à la cour de Paris un Couturier*/Padome

(Lieta T-798/22)

(2023/C 63/80)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Ordre des avocats à la cour de Paris* (Parīze, Francija), *Julie Couturier* (Parīze) (pārstāve: *L. Donnedieu de Vabres*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt savu kompetenci spriest par šo atcelšanas prasību, jo attiecībā uz regulu, kas ir pieņemta uz LESD 215. panta pamata un ar ko tiek apstiprināta Savienības nostāja, kuru tā paudusi saistībā ar KĀDP, Vispārējās tiesas kompetence veikt pilnīgu tiesiskuma kontroli neesot nekādi ierobežota,
- atzīt to prasību par pieņemamu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai,

- atcelt Padomes Regulas (ES) 2022/1904 (2022. gada 6. oktobris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, 1. panta 12) punktu un Padomes Regulas (ES) 2022/2474 (2022. gada 16. decembris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, 1. panta 13) punktu, ciktāl ar tiem attiecīgi tiek aizstāts un grozīts Regulas (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, 5.n panta 2. punkts un 4.–12. punkts un tad šī paša panta 2. punkts un 4.–11. punkts saistībā ar juridisko konsultāciju pakalpojumiem, ciktāl ar minēto 5. n pantu redakcijā ar grozījumiem:
- esot pārkāpts LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu,
- esot pārkāpts:
 - ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu aizsargātais advokāta profesionālais noslēpums,
 - ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu aizsargātās tiesības uz advokāta “konsultāciju”, neievērojot nedz šo tiesību un brīvību būtību, nedz arī samērīguma principu, kā tas ir prasīts Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktā,
- piespriet Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

- Prasītāji šajā sakarā norāda, ka Padome nesniedz nekādus paskaidrojumus par vispārēja aizlieguma sniegt juridisko konsultāciju pakalpojumus bezstrīdus tiesvedībā iemesliem. Vienīgajā apsvērumā attiecībā uz šo vispārējo aizliegumu (Regulas Nr. 2022/1904 19. apsvēruma) esot sniegta tikai attiecīgo pakalpojumu definīcija un nekādā gadījumā nav sniegts “tiesību akta izdevējas iestādes” “skaidrs un nepārprotams” paskaidrojums, kā to tomēr prasa Tiesa un Vispārējā tiesa. Tā kā tajā nav iekļauts nekāds paskaidrojums par šī aizlieguma iemeslu un to, kā tas ļautu sasniegt nosprausto mērķi, tas neļaujot prasītājiem noskaidrot noteiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt savu pārbaudi.

2. Otrais pamats attiecas uz advokāta profesionālā noslēpuma pārkāpumu.

- Prasītāji norāda, ka advokāts, kas vēlas sniegt konsultāciju Krievijā iedibinātai juridiskai personai vai struktūrai, uzskatot, ka šāda juridiska konsultācija ietilptu Regulas Nr. 833/2014 5.n panta 10. punkta, kurā ir izdarīti grozījumi, piemērošanas jomā, būtu spiests lūgt valsts kompetentas iestādes iepriekšēju atļauju un tāpat atklāt tai šim nolūkam informāciju, kas jau pēc savas dabas ir strikti konfidenciāla, ne tikai par konsultācijas, kas tam ir jāveic, saturu, bet arī par tās esamību un par savu potenciālo klientu. Šī iejaukšanās advokāta profesionālajā noslēpumā neesot nedz piemērota, lai sasniegtu nosprausto mērķi, nedz arī strikti nepieciešama šim mērķim.

3. Trešais pamats attiecas uz tiesību saņemt advokāta “konsultāciju” pārkāpumu.

- Prasītāji uzskata, ka, atņemot personai tiesības uz advokāta sniedzamu juridisku konsultāciju, ar Regulas Nr. 833/2014 5.n pantu, kurā ir izdarīti grozījumi, šai personai tiek liegts gūt skaidrību par savu tiesību tvērumu un būt spējīgai izlemēt, vai vērsties kompetentajā tiesā. Tomēr tiesības saņemt konsultāciju esot aizsargājamas, aplūkojot no tiesību aizsardzības perspektīvas atbilstoši Hartas 47. pantam. Šis tiesību saņemt advokāta “konsultāciju” pārkāpums neesot nedz piemērots nospraustā mērķa sasniegšanai, nedz arī strikti nepieciešams šim mērķim.